

No 8354

ZAL UKOIONY,

NIEWINNOSC OBRONIONA

ROZMOWA

DWOCH PRZYIACIOŁ

TO JEST

GOSPODARZA

Z GOSCIEM,

O TERAZNIEYSZYM SZACUNKU

MONETY.

Magnanimitas virtus est, per
quam utraque fortuna, vir-
tusque, & ignominia ferun-
tur. *Aristot: de virt: & vit.*

ROKU MDCC LXII.

DO CZYTAJĄCEGO.

Z Dwoch rozmowy, wszystkim
przeestroga: dla uspokojenia żalu,
(z przyczyny straty, na obcej mo-
necie,) i obrony niewinności J. W.
THEODORA WESSLA, Pod-
skarbiego Wiel. Koronnego, który że
słusznie, przyzwoicie, i potrzebnie
szacował obca zfałszowaną mone-
tę, dowodzi się.

Kto winien, i iak ma być napra-
wiona fałszywa moneta? z czytania
pilnego wnieśiesz, żal usmierzysz,
w błędzie przestrzeżesz się, niewin-
ność uznasz. Nie sądź skwapliwie,
radź potrzebnie, czyni mądrze,
patrz końca, bądź zdrow i łaskaw.

588153

I

Bibl. Jag.

St. Dr. 1936. K 257/10 (2)

Gość. Umyslnie przyjechałem do
G W. M. Pana, dla rozerwania stro-
skanych myśli naszych stratą na
Monecie, skwapliwym szacunkiem
Podskarbiego zniżoney, za którą zem-
ścili się nad nim PP. Rzetelnicki, i
Prawdicki, listem do niego pisanym,
ktorego proszę posłuchać, dla uspokoi-
enia umysłu.

Gospodarz. Te płochości, nic mię
bynajmniej ani rozrywają, ani uspo-
koją. Nie rozrywają; bo tych paszkwi-
łow, sławę ludzką szarpiących nie lu-
bię, i niegodzi się ani pisać, ani mówić
z urazą bliźniego; jest to podłych i
płochych ludzi zabawa. Lubo zra-
zu miałem żal do Podskarbiego, gdy
jednak mocniej tę rzecz uważam,
osądziłem to być namiętnością nie
porządną; a zatym przyznałem teraz, że
to słusznie, potrzebnie i przyzwoicie
uczynił, że przestrzegł Polskę o ni-
kczemności monety Cudzoziemskiej,
Królestwo Polkie zarażającej i niszc-
zającej.

Az

Gość.

Gość. Aż to namiętność? i o-
wżem żal sprawiedliwy, z przyczyny
straty na monecie. Wszak nie zra-
chowane szkody z tego szacunku nie-
słusznego, który skwapliwie, zuchwa-
le, nad Prawo i słusność uczynił, ra-
czej było pilnować monety Polskiej
dobrej, bo ta Podskarbiach powinność,
chyba mię W. M. Pan, z błędu mnie-
mania wyprowadzisz.

Rozumiałbym, że Podskarbiow
powinność: aby całości i pomnoże-
nia Skarbu powszechnego przestrze-
gali: przytym monety, aby ta wy-
wożona z Państwa i fałszowana nie-
była, iako teraz nieszczęśliwie do-
świadczamy. Aby ciż szacunku pie-
niędzy własnym mniemanem nie czy-
nili, ani tego sobie przywłaszczali, co
raczej samym Seymom należy, a przy-
najmniey, aby raz uczynionego sza-
cunku więcey nie odmieniali. Dofyć
całe Królestwo traci dla monety do-
brej Polskiej wyprowadzoney, a wpro-
wadzoney złey; prace nasze trwo-
niemy, bo złą monetą płacą, targiem
dawnym. Zadney rzeczy z towarow
doku-

dokupić się nie można: dla podwyższoney ceny od kupców; a to dla narodzenia straty na złey monecie. Traci każdy w szczególności w zbiorze swoim, krwawym potem nabytym; traci całe Królestwo naywięcej dla zniszczenia ostatniego przez wprowadzoną dobrą monętę z Państwa, a wprowadzenia złey; zgola w iawnym niebezpieczeństwie zostawamy bez rządu dla Seymow zerwanych, bez Sądu, dla niesprawiedliwości zagęszczoney w Sądach, bez siły dla izczupłości woyska i granic Państwa otwartych. Broń BOŻE ieszcze na Króla śmierci, upadek i zguba pewna: dla nizeczemności i zaniedbania naszego.

Gosp. Z tych poprzedzających okoliczności: że nic dobrego spodziewać się nie należy, pozwalam; żeby zaś środki skuteczne (dla odwrócenia wyliczonych nieszczęśliwości) wynaleść się mogły, okoliczności przełożone rozrzucając pilną uwagą należy. A naprzód:

Zgadzam się tacno: że Podskarbowie

A;

blowie

biowie całości Skarbu powszechnego i pomnożenia tego; przytym monety dobrej, aby z Państwa naszego wywożona i fałszowana nie była, (iak teraz doznaliśmy) mają przestrzegać; i owszem równie, do tey straży monety dobrej naszej obowiązani Woiewodowie i Starostowie, iako czytamy w prawie, (A)

W drugim punkcie. „ Aby czł Podskarbiowie nie czynili szacunku monety własnym mniemaniem, ani tego przywłaszczali sobie, co raczey Seymom należy: Rozność uczynić należy. Jle do monety właśnie Polskiej, i przez Konstytucyą ofzacowaney (B) pozwalam: i tak się właśnie stało; wydany uniwersał dowodzi (C) „ *Starey Polskiej*

(A) 1550. *Annò fol: vet. 289. tit: Moneta G. 1. art: Palatini cum Capitaneis, monetæque Præfectis, ex Stat: Zamoyscii impresso 1597. anno 1633. fol. Veter: 30. Tit: Uniwer: do Min:*

(B) 1717. *An: fol: 63. Tit: Skarb Kor: artic: Czerw: Złoty.*

(C) 1761. Roku, 12. Sierpnia w Warszawie.

skiey monety - - - w Tynfach i Szostakach według Konstytucyi 1717. - - - po groszy 38. cenę swą mającey, nie tykając.

Ile zaś do monety Cudzoziemskiey postronney, zfałszowaney (lubo podstępem Krola naszego bity) temu przeczę: bo Prawo pozwala (D) Węc Podskarbi postronną zagraniczną monetę, przyzwolicie i potrzebnie szacował. Przyzwolicie: bo Prawo wspomnionę pozwala. Potrzebnie: bo gdy Seym w 1761. roku zerwany zwyczajnie; przynajmniej dawne Prawa mądrych i zgadzających się Przodków naszych chwalebnie przywodzić do skutku należało: dla rządu dobrego. Znowu potrzebnie: bo tym sposobem przestrzeżony każdy, wie, wiele warta t-rażniejsza zfałszowana moneta, którą złi i niepoczcwi ludzie podciągali pod cenę

A4

dawney

(D) 1543. fol: vet: 295. art: *De moneta Pruthenica ex Statuto eod.*

1598. fol: vet: 688. tit: *Omynioy tak &c.*

1761. annô fol: 66. tit: *Skarb Koron:*

1710. anni Senatus Consultum.

dawney monety Polskiej dobrej, już wyprowadzonej, i przez lichwiarzow przedaney.

Co do trzeciey okoliczności. „A przynajmniey raz uczynionego szacunku, przez siebie więcey nie odmieniał, ile teyże samey, już oszacowaney monety; pozwalam, i tak się właśnie stało; dowodzi Uniwersał 1761 roku, 19. Października pisany w Warszawie. Ale ponieważ po pierwszym szacunku przyzwolicie uczynionym, znowu wprowadzona fałszywa podleyiza moneta; więc odmienić należało, a raczey objaśnić wątpliwość, pozwolić na to słusznie należy. Bo iako pierwey szacować należało postronną zfałszowaną monetę, dla tego, że obca, i dawney Polskiej monecie w gatunku nie równa; tak równie znowu zfałszowaną, i bardziey podleyizą postronną monetę drugi raz szacować należało, dla tego, że od pierwszey już oszacowaney, podleyiza.

Gosc. Wszak w wydanym Uniwersale 1761. roku, 12. Sierpnia czytamy,

tamy. „ Oprócz zaś tych namienionych
 „ Tynfow, ponieważ znayduie się wię-
 „ cey niż kilkanaście gatunkow, imi-
 „ towanych Saskich Tynfow - - - te-
 „ wszystkie do groszy 15. przywodzą się,
 ktore potym podwyżyl do dwuch
 szostakow bitych; więc abo pierwey
 zle; abo teraz lepley, a dla nas za-
 wfze szkoda, czego broni Konstyt:
 1578. fol: 339. Tit: Moneta.

Gaśc. Lubo czytamy w spomnio-
 ney Konstyt: „ przestrzegając, aby to
 „ było ku pożytkowi, nie ku szkodzie Ko-
 „ rony Państw naszych; ale te słowa sto-
 sują się do wyższego punktu Konstytu-
 tucyi teyże: „ iż potrzeba iest pilna
 bić swą myślc: z ktorey zapewne
 iest pożytek, iесли będzie dozor po-
 trzebny, dowodzi polityka rządow
 wszystkich Narodow; Gdy nie będzie
 dozoru, będzie szkoda, prawo (E)
 i doświadczenie uczy. Alą ponieważ
 też sama Konstytucya, dołożyła „ Ob-
 „ cę iednę wywołać, drugą oszacować,
 więc musiała być szkoda, doświad-
 czenie

(E) 1685. fol 10. tit: Summa Myślc
 niezna.

czenie powszechnie zeznaie. Kto się da oszukać wzięwszy za dobry pieniądz zły, traci zapewne na tym; ale to zyskał: że się drugi raz nie da oszukać. Równie się teraz stało: tracił każdy, biorąc fałszywą monetę w przywłaszczonym nie skutnie szacunku; zyskał teraz, gdy tę przestrzeżony bierze w przyzwoitym szacunku, umiarkowanym przez Podskarbiego: dla przestrogi powszechney. Ze tedy ten szacunek i pierwey dobrze, i teraz równie dobrze uczyniony dla naszey przestrogi, a ztąd dla nas korzyść, dowodzę.

Pierwey dobrze: bo Tynfy niby Saskie różnego gatunku, a każdy podleżzey proby, oszacowane równie po groszy 15. (jak materya widziana przez Probierzow na ow czas pozwoliła) ktore my przedtym przyciśnieni potrzebą, musieliśmy brać po złotemu i groszy osm; więc tą przestrogą, względem pierwszey obłudny i straty, na każdym Tynfie niby Saskim zyskujemy ochronę groszy 23. bo tym szacunkiem bacznyu przestrzeżeni,

odtąd

odtąd Tynfy wspomniane przyłmowa-
liśmy w groszy 15.

I teraz równie dobrze; drugi Uni-
wersał 1761. roku, dnia 19. Paździer-
nika, w Warszawie spisany dowodzi,
którym pierwszy objaśniony. „*Ponie-
waż w Wielkim Xięstwie Lit: Wrocław-
skie Tynfy idą po groszy 25. szeląg ieden.*
Więc zachowując iedność złączonego
Państwa prawem ostrzeżoną, Tynfy
Wrocławskie, równie brane być ma-
ją, po groszy 25. szeląg 1. Ale te kto-
re są materyi y proby sprawiedliwey.
Inne zaś bądź Wrocławskie materyi i
proby niesprawiedliwey, ani stępla do-
brze wyrażonego nie mające, w Pol-
szczye i Litwie mają być po groszy 15.

Gość. Czemuż pierwszym Uni-
wersałem nieoszacował tą przemo-
nością.

Gość: Bò lichwiarze łakomi, Żydzi
przewrotni pochowali dobrą mone-
tę, gorzszą wydawali, y ta szacowana
była, którą oko Zwierzchności przy-
zwoitey widziało. Skoro zaś dla o-
hydzenia niełakiego tak potrzebney
ustawy Podskarbiego w szacunku mo-
nety

nety postronney, lepsze Tynfy Wro-
 cławskie pokazali światu (o które
 teraz znówu trudno) dla tego Pod-
 skarbi, te postrzęgliży oszacował: że
 Wrocławskie Tynfy, materyi i proby
 sprawiedliwej po groszy 25. szeląg 1.
 Też Wrocławskie i iune, już podley-
 szey materyi i proby, ani stępla wyra-
 żnego mające po groszy 15. Włęc ro-
 stronną zawżze przezornością szaco-
 wana postronna moneta przyzwocie i
 potrzebnie, dla naszey korzyści.

Gospodarz. Ale w Statucie Herba-
 czytamy 1496. anno, fol: vet: 23. tit:
Aureus Hungaricis 30. gros: estimatur.
 drugi 1505. fol: eodem: art *Postea 32.*
gros: aureus estimatur.

1598. fol: 688. tit: *O mynicy tak*
domowey, iaka &c. Czerwony Złot: ieden
 groszy 58. taler groszy 36.

1611. fol: 15. tit: Czerwony Złoty
 groszy 70. taler groszy 40.

1620. fol: 11. tit: *Moneta Czerw:*
 Złot: ieden Złot: 4. Taler stary Złot:
 dwa gro: 15. tenże złotowy groszy 37.
 Orty Gdańskie groszy 16.

1623. fol: 6. tit: *Moneta,* Orty Bid-
 goskie

goskie z Gdańskiem porównane, a reaty po groszy 70.

1676. fol: 20. tit: *O Walorze monety:*
Czerwony Złoty leden, Złotych 12.
monety szeleżney, Taler twardy po
Złotych 6. lewkowy po Złotych 5.

1717. annô, fol: 63. tit: *Skarb Ko-*
ronny, Art: Czerwony Złoty po Zło-
tych 18. Taler bity Złotych 8. Tynf:
&c. Z tych Praw dowodzi się; że co-
raz wyżej szacowana moneta: bo *cre-*
scente sæculò, crescunt pretia rerum.
Przeciwnie zaś Pan Podskarbi coraz
niżej szacuje monetę.

Gość. Ani to jest Ewangelia, że *Cre-*
scente sæculò, crescunt pretia rerum, ani
temu wierzyć trzeba: aby Pan Pod-
skarbi coraz niżej szacował mo-
netę, chyba tak nas mniemanie zwo-
dzi.

Co do pierwszego: Za Salomona,
Ptolomeusza, Aureliusza, i innych
mądrych Krolow, uczone Księgi wie-
le płaćcały; teraz te nie wiele, i nie-
wszedzie szacują. Ani targ zboza za-
wsze leden, raz większy, drugi raz
mniejszy: według okoliczności cza-
su

fu i potrzeby; więc *Crescente saeculo,*
non crescunt &c.

Dla czego zaś pieniądze, co raz wyższą liczbą szacowane? przyczyna tego: dla zagęszczoney za czasem drobney, podleyszej i miedzianej monety, wygubiwszy dawną srebną monetę, częścią przetopioną przez Złotników, dla Pańskiej roboty, częścią odmienioną przez Kommissyę Seymowe do mynic, częścią wyprzedaną przez takich lichwiarzew, naywięcey wyprowadzoną przez nie cnotliwych Zydow, wcielonych diabłow, i nie rozdzielnych towarzyszew bez sumiennych lichwiarzew, wywlezionej za granicę: dla zaniedbania nie godziwego tych, ktorym straż monety prawo zaleciło.

Lubo tedy Czerwoný Złoty za Jana Albrychta, w Roku 1496. był po groszy 30. ale srebných. Ieszcze dawniey przedtym, to jest w Roku 1250. *Hungaricum Aureum 12, Solidos argenteos drachma.*

drachmales valuisse (a) Teraz zaś przez Konstytucyą 1717. Roku, po Złotyach 18. ale miedzianey monety (od lat dopiero sto, w Polsce będącey) ktore Złotyach 18. Szelągów miedzianych, tyle są warte, ile przedtym 12. *Solidi argentei drachmales*. Przyczyna tego: że droższy kruszec, lub metal Srebra czystey proby, niż miedzi.

Toż samo rozumieć o Srebrney monecie drobney dawnych wiekow należy. To jest lubo Taler szacowany był groszy 36. w Roku 1598. (b) Jeszcze dawniey przedtym, tenże był tylko po groszy 3. Praskich, (c) ale Srebrnych, (z ktorych każdy 18. *denarios bractata moneta*, (d) zawierał w sobie

(a) *Summariusz umiarkowania monety starey z dzisieyszą, in 16. drukowany w Krakowie, 1755. annô, fol: 11. Art: Punkt dziesiący.*

(b) 1598. annô, fol: 688. Tit: *O Mynicy tak domowey &c.*

(c) *Summariusz &c. ut supra, fol: 1. Tit: Punkt pierwszy.*

(d) 1451. annô fol: 289. Art: *de moneta Braccata & falsa: in Stat. Regni.*

w sobie. Teraz przez Konstytucyą 1717. anni, do Złot. 8. podniesiony; ale miedzianych szelągów (które w Roku 1660. nastąpiły) pozwolone Konstytucyą 1659. fol: 13. Tit. *O Mynicy: Artic: „ w których to Mynicach szelągów million z miedzi wybić &c. Jednak że te Złoty 8. miedzianey monety, lubo dosyć wysokiey liczby, tylko groszy 8. Pralkich Srebrnych wartę są; więc *crescente saeculo, non crescunt &c.* tylko nas tak nie wiadomość lub mniemanie zwodzi. Uwierzysz W. M. Pan nie wątpię, że lubo większy funt ołowiu, niż łot Złota ieden; ale ten większego szacunku od funta ołowiu. Toż rozumieć należy o dawney z Srebra czystego monecie; lubo liczby niskiey, ale wysokiego była szacunku. Teraźniejsza zaś przecięwnie, (względem szelągów miedzianych) wysoka w liczbie, niska w szacunku.*

Oprocz tego: jeśli się komu zdaje być krzywdą, tak potrzebny i przezorny szacunek postronney monety, przez Podskarbiego uczyniony, wolno mu przyimo-

przyimować mniemane Tynfy fałszywe, w dawnym przywłażczonym szacunku, to jest: po złotemu i groszy 8. lub drożey, sam na tymi szkodować będzie: bo żaden drożey nie przyjmie; tylko w groszy 15. Rownym mniemanem złudzone były Woiewodztwa Wielko-Polskie, ale postrzegszy szkodę własną, przytłaty do szacunku Podskarbiego. A do tego w Wrocławiu, (z kąd ta zaraza do nas wypływa) już ztamtaty; gdy postrzegli tę czułość Podskarbiego; że przezstrzegł Polskę o ich podłości, a tak zwodzić nas więcey obłudnicy nie mogą.

Ztąd wynika: że temu wierzyć nie potrzeba, żeby Podskarbi co raz niżey szacował postronną fałszywą monetę; lubo by tak uczynić należało: dla skutecznego wyalszczenia oney, i zabezpieczenia wprowadzania teyże; a to przychylając się do prawa, w podobnych przypadkach opisanego. (e)

B

Gość.

(e) 1527. fol: 29. Tit: *Moneta Swidnicen: proscribitur in Statuto Herburt: Zamoscii* impr: 1597. annô.

Gosc. Daymy to: że przed-
 tym mała liczba dawney Srebrney mo-
 nety, równa jest teraznieyszey wiel-
 kiej liczbie miedzianey monety; gdy
 jednak dawnych czasow była skorza-
 na moneta w swoim b egu i szacunku
 przyleta; więc raczey było terazniey-
 szą, chociaż pofalszowaną cierpieć, i-
 te w swoim blegu i szacunku przyię-
 tą, niżli tę taniey szacować, z kąd nie
 zrachowana szkoda dla wszystkich.

Gosp. Była wprawdzie skorzana mo-
 neta wynalazkiem Numy Króla Rzym-
 skiego postanowiona, mając bleg swoy
 i szacunek przyznany i opisany; Były
 nawet papierowe pieniądze za Ludwi-
 ka XIII. Króla Francuskiego; (dla
 wyniszczonego skarbu Krolewskiego
 wojną kilkunastoletnią) na dokończe-
 nie teyże postanowione, pod cechą
 skarbu Korony Francuskiej, ale za
 poprzedzającym prawem: że pod czas
 pokoju, złotem i srebrem wyplacone
 będą każdemu. Gdyby równym pra-
 wem fałszywa postronna moneta by-
 ła za szczyzona, pozwalałabym śaćno: że
 raczey było tę cierpieć, niżeli tanio
 szaco.

szacować. Ale ponieważ zfałszowana moneta, w niektórych Państwach wywołana i wyrzucona, w innych szacowana według wewnętrzney cnoty kruszcü, i fałszu powierzchownego; zacoż w Polsce miała mieć bieg i szacunek rowny z dobrą, mimo politykę rządów powizechnych i mądre ustawy dawnych przodków naszych? chyba dla tego: aby się do nas wzystka zbiegła i zoitła.

I dla tego rzeczy wzystkie, były w wysokim nader szacunku, względem handlu Kupcow, z pogranicznymi Państwami, w których ta zfałszowana moneta, wytrąbiona i odrzucona.

Prawda, że szkody niezrachowane wzystcy mamy, ale przez fałszerczów monety, nie przez szacunek Podkarbiego; który że jest zyskiem dla wzystkich, wyżej dowiodłem. Przytączam ielższe: pochleblałaby łakomstwu wysoka liczba fałszywey monety; ale nie byłaby prawdziwie bogająca: bo wybrakowana i wzgardzona w porządnych Państwach, i dla tego sprawiła niezmierną drogosc rzeczy wzystkich. B2 Gość.

Gość. Jest w prawdzie zysk z tego szacunku względem terażniejszego czasu, ale w zebranych perwey Kapitałach, jest znaczna szkoda. Trzeba było Podskarbiemu, albo dawney monety Poliskiej przestrzegać całości, albo tę zfałszowaną z początku zaraz szacować.

Gosp. Fałszywa moneta nastąpiła przed rokiem 1758. bo roku wspomnionego, 16. Maja, i w następujących leciech 1759. dnia 29. Maja, 1760. dnia 12. Kwietnia, wydane Uuwersały przez ś. p. Siedlnickiego, na ow czas Podkarbiego Koronnego względem szacunku postronney monety; więc J. W. WESSEL terażniejszy Podkarbi, nie miał prawa, powagi, i obowiązku pilnować Poliskiej, i szacować wczesniey postronną; zostawszy dopiero w Roku 1761 Podkarbim Wielkim Koronnym, czas dać wierne świadectwo, na obronę niewinności Jego.

Nie mógł znowu wczesniey szacować teyże zfałszowaney monety: bo się zapatrywał na Seym złożony w Roku

Roku przeszłym 1761. dla naprawy, czyli szacunku postronney fałszywey monety. Dopiero po Seymie, znarowionym natogiem zerwanym, będąc obowiązany prawem dawnym, i uchwałą Małestatu wraz z Senatem uradzoną, (f) przymuszony potrzebą powszechną, oszacował tę fałszywą postronną monetę Kray Polski zarażającą, zaraz w tymże Roku 1761. 12. Sierpnia: dla przestrogi powszechney, jako wydany i ogłoszony Uniwersał opiewa. Włec okoliczność złożonego Seymu dla naprawy monety i otwarcia mynic, nie pozwoliła wcześniej szacować teyże.

Goss. To tylko do Seymu należy, co jest *novum emergens*. Ale o złey postronney monecie są dawne prawa; a zatem nie jest *novum emergens*: włec nie czekając nie pewnego Seymu mógł szacować postronną monetę zfałszowaną, według praw dawnych.

Gosp. Gdyby Rzecz-Pospolita i wszyscy byli postulzani szacunkowi

B3

prze-

(f) Po zerwanym Seymie Senatus Consultum Warszawie.

przeszłego Podskarbięgo, uczynione-
mu w roku 1758. monety postron-
ney, mogły to być teraznieyż Pod-
skarbi przed Seymem uczynić przy-
zwoicie; ale ponieważ szacunek mo-
nety postronney przez Podskarbięgo
przeszłego uczyniony, nie jest przyjęty:
więc byłaby rzecz próżna to czynić.

Końtytucya 1710. anni, fol: 66. Tit:
Skarb Krówny, lubo pozwoliła równie
z dawnemi prawami, Podskarbiemu
Wielkiemu porównać zdrożną mone-
tę umiarkowaniem sprawiedliwym *per
instrumentum publicum*; ale dołożywszy
(który pomaga *Ziazdu utwierdzamy*) więc
z tych przyczyn, zdało się raczey na
Seym z wielu miar potrzebny zaczekać.

Gość. Zdaje się być, że szacunek
Podskarbięgo jest dla nas z ko-
rzyścią: bo Tynf mniemany fatizy-
wey monety, który braliśmy po gro-
szy 38. teraz szacowany bierzemy w
groszy 15. a zatym ochrania się straty
na każdym groszy 23. Ale na tym
jest szkoda, że ich tanio szacował: bo
czyli topiąc ich na Srebro, więcey są
warte,

warte, czyli Zydowi przedając, dostanie za każdego groszy 19. Więc szacunek nie jest sprawiedliwy; a zatem spodziewać się jeszcze podlejszey monety.

Gosp. Nie idzie zatym. Jeżeli dobra moneta (według mniemania W. M. Pana) jest tanio szacowana? więc grosza nie warta; iako czytamy w Uniwersale 1761. anni, 19. Października wydanym; a zatym nie spodziewać się podlejszy monety, i owszem lepszey, a to dla zlednania sobie lepszego szacunku; gdy obłuda skryta fałszywey monety, odkryta iawnie przestrogą potrzebną.

Być to może: że zfałszowane Wrocławskie Tynfy, są szacowane tanio; a to dla tego: aby handel pieniędzy podeyrzanych, nie godziwym lichwiarzom i Zydowi upadł. Bo gdyby, abo w pierwszym przywłaszczonym zostały szacunku, iakoby dawna moneta Polska dobra, abo gdyby teraz drożey szacowane były; ta korzyść zapewne zachęciłaby do wprowadzenia więcey a więcey tey fałszywey monety.

Ala ponieważ mniej szacowana, równie jednak według cnoty wewnętrzney kruszczu, więc kwapić się nie będą do nas z fałszywą monętą.

Przykład szacunku taniego fałszywey monety, jest wzięty z Statutu 1527. fol: 291. Tit: *Moneta Swidnicensis proscribitur &c.*, „*Sed non carius quam quemlibet medium grossum per 5 denarios*; który przedtym dwoma Statutami *9. denariis* był szacowany (g) A to dla łacnieyszego wykorzenia i zniszczenia tey fałszywey monetyz bo tym wynalazkiem handel niegodziwy upada.

Nie ganę tego, kto topi na Srebro: bo tak prawo mieć chce, (h) ile gdyta zfałszowana moneta w żadnym Państwie, ani w Wrocławiu drożey nie

(g) 1451. fol: 289. Tit: *Moneta art: de moneta Braccata & falsa.*

Drugi 1447. fol: 291. Tit: eod: articulo ad idem.

(h) 1633. fol: 28. Tit: *Mynica. Te goz roku, fol: 3. Tit: Uniwersał do Mynic . . . ma być . . . psowana y wniwecz obrocona.*

nie idzie, i owszem w wielu porządnym Państwach i Miałtach zhańbiona i wytrąbiona. Jesliby zaś iefzcze w Wrocławiu bieg swoy i szacunek przywłażczony miała; ale towary nad zamiar szulżności, droższe niż przedtym, nagradzałac strate na monecie fałszywey. A ztąd dowod: że niekczemna i fałszywa moneta zwodzi i oszukuie ludzi przywłażczonym szacunkiem.

Ale przedawać Zydow dla marnego zysku nie godzi się, zabrania to prawo, (i) bo tym sposobem pomaga się hultaiom znowu fałżować monete; a zarym społecznosc jest grzechu i winy. Wszak Zydzi wykupili dobra monete rownym sposobem: bo pochlebiając takomstwu podłych czy niewiadomych ludzi, drożey ptacili za nie, aż wkrótce ta dobra wyprzedana nie godziwie moneta pofałżowana jest; a tak marnym zyskiem wszytkich ukrzywdziwszy i owszem całe Krolestwo złupiwszy sami nawet niecnotliwi han-

(i) 1611. fol: 15. Tit: *Czerwony Zł.*
1620. fol: 11. Tit: *Maneta.*

wi handlarze teraz szkodują. Więc równie znówu czynić mogą, lubo dosyć ostrzeżt czuły i przezorny Podskarbi dwoma Uniwersałami, pierwszym 1761. dnia 19. Października, drugim 1762. dnia 17. Lutego wydanemi; jednak Żydzi wcielone diabły, mniemań kupcy, istotni złodzieie oszukują chciwych, lub niewiadomych ludzi. Raczey tedy fałszerzow złapawizy w Sądzie przyzwoitym oskarżyć i przekonać, szubienicą karać, niż szufzniejszego, iako Uniwersał pierwszy Podskarbiego wydany radzi według prawa.

I teć to głupie łakomstwo, jest przyczyną wygubioney dawney monety dobrej Polskiej, a zarażenia złą Krolestwa Polskiego. Te łakomstwo niewinnego Podskarbiego kamienule, za dobry uczynek potrzebney przestrogi o fałszywy monecie i szacunku ley przyzwoitym, szczypiąc niegodziwemi, bezsumiennemi i nierozsądnemi paszkwilami. Tę mowę łakomstwo jest przyczyną wygubioney dawney Polskiej monety: bo Ży-
dzi

dzi przewrotni, zwodzili łakomych lichwiarzów, płacąc im za dawnego Tyufa Polskiego po cztery szostaki bite, lub muley. Cożes nikczemny lichwarzu zyskał? wziąłeś Tyufa ziałowanego w trzech szostakach, a ten wart tylko groszy 15. wziąłeś do tego czwarty szostak Pruski, który wart tylko groszy 10. więc za Tyufa Polskiego dobrego, wziąłeś właśnie groszy 25. izeląg 1. a zatym straciłeś na każdym groszy 13. nadewszystko duszą gubiisz izkaradnym łakomstwem. Toż rozumiey o terażniejszym zmianianiu półzłotówek.

Gosc. To pewna: że po wykupioney i wywiezioney starey Polskiej monecie, nastąpiła fałszywa; ale kto jest wynalazcą? kto sprawcą tey fałszywey monety? dochodzić by należało, wielu zaś obwinia Podskarbiego: że on sam fałszuje.

Gosp. Niewinność Podskarbiego sam czas broni poważnym świadectwem. Wszak fałszywa moneta nastąpiła przed rokiem 1758. iako zeznała Uniwersałę przeszłego Podskarbiego

trzy, pierwszy 1758 roku, drugi 1759. trzeci 1760. więc terazniejszy Podskarbi Wielki Koronny nie jest wynalazcą y sprawcą fałszywey monety.

Gdy by był wynalazcą teyże, więc by iej tanio nie szacował; ale raczey by zostawił w przywłaszczonym szacunku i biegu, lub droższy ieszcze przyznałby szacunek. dla swego zysku większego. Ale ponieważ tanio szacował ztatszowaną postronną monetę, a podleiszey ieszcze żadnego biegu nie pozwolił, i owszem zabierać i płować każdemu pozwolił, zaleciwszy, aby fałszerzow łapać i do sądu oddać, dla kary przekonanych występkiem, ofiarując koszt łożyc na prawo z Skarbu Koronnego. A zatem raczey dochodzić obwinionego fałszerza monety i w sądzie przekonać, iak prawo każe, (k) i Uniwersały Podskarblego radzą i zalecają; obiecując, że Skarb Koronny łożyc koszt będzie na tę sprawę, zysk zaś prawem

pozwo-

(k) Statut: fol: 293. Tit: *Moneta* art:
Si quis inculpatur pro cusione monetae.
 1601. fol: vet: 742. tit: *O manecis.*

pozwolony delatorowi oskarżającemu przyrzeka i ustępuje) niżli brać sławę niewinnemu. A tak abo fałszerz za występki, abo napaśnik za potwarz będzie skarany, a niewinność będzie odkryta, złość zawzięta przeciwników, lub lichwiarzów wstydzic się musi.

Gość. Ale przed szacunkiem Podskarbiego pospolicie Kupcy brali i zmieniali Tynfy pospolicie po groszy 38. więc ani lichwiarz, ani my nie traciliśmy na rych.

Gość. Ale Kupcy przedawali drożey wszystko, niż przedtym, poki dobra Polika była moneta; więc traciliśmy. Ale z dobrą monetą, szelągi razem zniknęły, dla psowania teyże; więc ani Kupcy przyjmowali za Towar fałszywych Tynfow po groszy 38. dla podwyższoney ceny towarow, ani zmieniali tychże: dla wygubionych szelągów, ani my za swoje prace rowney mieli zapłaty: dla złey monety. Bo przedawaliśmy rzeczy dawnym targiem, biorąc złą monetę w przywłaszczonym szacunku.

Gość.

Gość. Lubo szacunek fałszywey monety postronney nastąpił, i zdale się być rzecz przywrocona do swoley pierwszhey pory, iednak towary drogie, i Czerwone Złote droższe. Bo przed szacunkiem Podskarbiego był Czerwony Złoty, po 21. Tynfow, a teraz trzeba dać za Czerwony Złoty ieden Tynfow 36, więc ten szacunek mało pomaga, więczey izkodzi.

Gosp. Ze towary drogie, lubo moneta postronna szacunkiem Podskarbiego przywrocona do wnętrzney cnoty kruszczu, sprawuie to łakomstwo Kupcow, nierostropność kupujących, niedbalstwo tych, ktorym prawo zaleca szacunek czynić rzeczy przedaynych.

Łakomstwo Kupcow obwinione: bo gdy zfałszowane Tynfy są oszacowane według wnętrzney cnoty kruszczu; więc ani kupca, ani kupującego, i owszem nikogo już obłudnie zwodzi, żeby te drożey brać; ale tym wynalazkiem, przyszła moneta do pier-

do pierwszej pory. A zatym szkody nie mając na monecie postronney, teraz w Polsce będącey, przedawać rzeczy należy dawną sprawiedliwą ceną.

Nierostropność kupujących obwiniona: bo kupców nie posłusznych taxie towarów postanowionej, prawem postraszyć należy. Przykład jest z Dekretu w Sądach Marszałkowskich tego roku nastąpnego: między Jmć Panem Kłembowskim, a Sławetnym Neuburtem Kupcem Warszawskim, równie zatym z inszemi Kupcami nie posłusznemi taxie, czynić należy w przyzwoitym Sądzie. Niedbalstwo tych obwinione (ktorym prawo szacowanie towarów zaleciło, i Podskarbi zaprasza Uniwersałem pierwszym, w roku 1761. wydanym: aby ten szacunek rzeczy nie odwłocznie czynili: *arti*; Więc uczyniwszy zadosyć obowiązkowi memu &c.) że nie czynią zadosyć powinności Urzędu swego, czyli przez niedbalstwo, czyll raczey przez wzięcie pieniędzy od kupców

kupcow, (co grzech jest przed BOGIEM, względem krzywdy powszechney, wstyd przed ludźmi: dla łakomstwa fromotnego.) Włęc szacunek monety postronney wiele pomaga,

Ze Czerwony Złoty, był przed szacunkiem Podskarbiego po Tynfow 21. teraz zaś po Tynfow 36. iezli półzłotowych? to słusznie: bo te Złotych 18. wynoszą, iak prawo każe 1717. anni. Jezeli Tynfow 36. dwoch szostakowych? to nieślusznie: bo sprawiedliwość i prawo tego nie pozwala: sprawiedliwość nie pozwala; bo krzywda bliźniego. Prawo broni (1) naznaczając *penam confiscationis bonorum* na tych, ktorzyby się drożey brać i udawać ważyli.

Gość. Gdybym na to pozwolił: że Podskarbiemu Wielkiemu należy szacować postronną zfałszowaną monetę, że tę potrzebnie i słusznie

oszaco-

(1) 1620. anni, fol: 11. Tit: *Moneta.*
art: *A* że moneta - . przeto Podskarbiego Koronnego obliguiemy &c.

oszacował; ale nie powinien był wydawać Uniwersatów swoich, chyba pod Imieniem Krolewskim. Jako czytamy w Konstytucyi 1598. fol: vet: 688. Tit: *O Mynicy.* art: „*O czym mamy publikacyą pod tytułem Naszym.* Więc Podskarbi wydaie Uniwersaty czyli publikacye, o szacunku pieniędzy pod Imieniem swoim, przywłaszczoną powagą.

Gasp. Niech tak będzie: że Konstytucya wspomniona opiewa: aby publikacye szacunku pieniędzy były pod tytułem Krolewskim, gdy jednak Konstytucya poźniejsza pozwoliła (m) Podskarbiemu czynić i ogłosić *instrumento publico* szacunek pieniędzy; więc mógł pod swoim imieniem wydać Uniwersat ogłaszający szacunek postronney monety przez siebie uczyniony przyzwoitą powagą.

Ale Podskarbiemu Wielkiemu przyznane prawo, *unus Magister monetarū*

C

(n) Su-

(m) 1710. fol: 65. Tit: *Skarb Koronny.*

(n) *Supremus rei monetariae Praefectus*
 (o) i dla tego szacował przyzwoicie
 postronną monetę, zarzuconą do Pola-
 ski; więc mógł równie ogłosić, pod
 własnym imieniem szacunek teyże,
 ile przez siebie uczyniony, i owżem
 należało pokazując wierną i czułą u-
 sługę swoją Rzeczy-Pospolitey w prze-
 stródze tak potrzebney. A do tego
 dany Uniwersał pod imieniem Pod-
 skarbiego, chybaby Króla urażał przy-
 właszczeniem powagi; Król JMĚ z ra-
 dy Senatu pozwolił, przychylając się
 do prawa. Więc przyzwoicie.

Gość. Czytamy w prawdzie w Kon-
 stytucyi 1710. „ *Przeto Podskarbiego*
 „ *Wielkiego Koronnego obligujemy, aby*
 „ *per publicum instrumentum, który - -*
 „ *authoryzujemy &c.* Więc równe pra-
 wo poprzedzićby powinno skwapli-
 wy szacunek.

Gość.

(n) Stat: fol: vet: 496. Tit: *Thesau-
 rarius art: Ipse etiam Thesaurarius Re-
 gni sit unus &c.*

(o) 1654. fol: 14. Tit: *Mynica arte
 Podskarbi nasz &c.*

Gosp. Głoby Sejm był doszedł w roku przeszłym 1761. mogłoby być podobne prawo, lubo mniej potrzebne; ale ponieważ Sejm zwyczajnie zerwany; więc przynajmniej Święte dawne prawa (ktoremi nas opatrzyli mądrzy, i zgadzający się Przodkowie nasi, zrywać Sejmu nie umiejący,) przywozić należało do skutku wiernym posłuszeństwem. Tak rozkaz Królewski, rada Senatu, i sama gwałtowna wszytkich potrzeba kazała.

Gość. Ani *Senatus consulta in materia Statús*, Sejmom należącym wdawać się powinny, ani Podskarbi (lubo zaśzczycony prawem „*Supremus rei monetariae Praefectus*”) mógł przywłaszczać sobie szacunku pieniędzy: bo czytamy w prawie (p) że postronną monetę szacowały Sejmy.

Gosp. Ale późniejszy Konstytucye (q) zdały zupełnie szacunek po-

C2

stron

(p) 1567. fol: 34. Tit: *Moneta.*

1573. fol: 211. art: *Mynica wszelaka.*

(q) 1598. fol: 688. Tit: *O Mynicy.*

1601. fol: 742. Tit: *O Monecie.*

1710. fol: 66. Tit: *Skarb Koronny.*

stronney monety Podskarblemu *Supremo rei monetariae Praefecto*; więc ta materia, już do Seymu nie należy, aza- tym przyzwolicie Izacowana postronna moneta przez Podskarblego.

Gosć: Aboż to postronna Cudzo- ziemską moneta? wszak pod stęplem Króla Nalzego bita? więc nie postronna.

Gosć: Prawda, że pod stęplem Króla Nalzego bita, ale naprzód w Saxonii z woli tamego Króla JMCI Nalzego, jako dziedzicznego Xiążęcia Saskiego. Bo niepodobało się niektórym mniej bacznym Polakom, otworzyć mynicę w Polrzeze i Litwie, zawarte przez Konstytucyą 1685. fol: 8. tit: *Zawarcie mynic*; które mądry Król radził i życzył otworzyć od roku 1750. wydanemi Uniwersałami i Instrukcyami przed- Seymowemi (a to mając wzgląd na niedostatek w Królestwie potrzebney monety.) Po wypędzeniu zaś Króla JMCI z Saxonii, znou w Wrocławiu bita, zfałszowawszy stępel pierwszy i materyą Srebra; więc postronna Cu-
dzo-

dziemińska moneta, azatym przy-
zwocie przez Podskarbiego szaco-
wana.

Gosc. Daymy to, że szacunek po-
stronney monety, nie do Seymu, ale
do Podskarbiego należy: według praw
wyżey wspomnianych. Niech tak bę-
dzie: że Podskarbi przyzwocie, po-
grzebnie i szufzale szacował tę mo-
netę, kray zarządząca, że Uniwersały
wydawał pod swoim imieniem przy-
zwocie. Ale przynajmniej czas by-
ło naznaczyć biegu tey monety po-
stronney, rownie jak w prawie (r)
czytamy; Podskarbi zaś zaraz tę mo-
netę zhańbił i znizył z szkodą po-
wszechną.

Gosp. Statut 1527. zakazawszy Swi-
dnicką monetę, daley piszę „*nemo il-
lam recipere, expendere - - - audeat.* Pi-
sze wprawdzie „*ad diem 12 Martii*
*anni futuri, illam extra Regnum expor-
tet:* dołożywszy wyraźnie; włąc nie-
miała

(r) 1527. fol: 291. Tit: *Moneta*
Swidnicen: proferibitur.

1588. fol: 471. Tit: *O monecie dro-
bney - - - naydaley do polroku zbywana.*

miała czasu pozwolonego do biegu w Polsce dalszego postronna moneta. Równie rozumieć należy Konstytucyą 1588. anni. To jest, ponieważ pisze wyżej taż Konstytucya „*Więcej wnoszona, ani brana była pod utraceniem*; więc nie był pozwolony bieg dalszy teyże.

Oprocz tego: gdyby był Podskarbi pozwolił rok cały czasu do biegu postronney monety w przywłaszczonym nie skutnie szacunku, jakież by był zysk z tego? chyba większa szkoda: hobyśmy dłużej trwonili prace nasze, przedając one w targu przyzwolnym, za złą monetę; a drogo płacąc kupcom rzeczy do wygody życia i stroiu potrzebne.

Ale nadto czytamy w Uniwersale Podskarbińskim 1761. anno, dnia 12. Sierpnia ogłoszonym, „*aby à die 13. zbris anni currentis - - - Cudzoziemskie monety w niżej opisanym szacunku przyimowane były*; więc był czas pozwolony uścić się z złą monetą, to
jest

leśt niedziel 4. dni 3. ale według rady Statutu wyżej wspomnionego „*illam extra Regnum exportet*”, która wszędzie i zawsze nic warta.

Gość. Jednak się tym szacunkiem zła moneta nie naprawi; lubo się powściągnąć może: aby więcey do Państwa nie była wprowadzona. Trzebażby zatym szukać przyzwoitych środków do naprawy monety zepsowanej: bo tak handele upadną; ktorymi powszechnie kraj bogaci się.

Gosp. Ta materya naprawy monety już do Seymu należy: aby mynice zawarte przez Konstytucyą 1685. anni, i zaniedbane dotąd otworzyć, kruszcu, srebra, w zapomnianych gorach Olkuskich dobyć, monetę polstronną zfałszowaną przedawać do mynic: dla przebiccia i naprawy teyże. Ostrzedz surowiey pilnego warunku naszej monety Polskiej, żeby za granice wywożona nie była, Zydow handlow przywłaszczonych, ale żadnym, prawem
nie

41 *Rozmowa Dwóch Przyjaciół.*
nie pozwolonych zabronić: bo mnie-
mani kupcy istotnie złodzieje mone-
tę dobrą Polską, złotą i srebrną wy-
kradli i wywieźli za granice. A tak
naprawi się i ubezpieczy moneta w
Państwie naszym, handle zaś pożytea-
czne powstaną.

